

- a *ne bis in idem* elvének megsértése, mivel a Bizottság az eljárás megindítása előtt a belgiumi, luxemburgi és holland nemzeti kartellhatóságok által a felperesnek adott amnesztia-határozatokat figyelmen kívül hagyta;
- a felperes leányvállalatával való egyetemleges felelősségének hiánya, mivel ő maga nem vett részt a jogsértésekben, leányvállalatai jogilag és gazdaságilag függetlenek, valamint hiányzik a felelősség felperesre való kiterjesztésének ténybeli jogalapja;
- a kiindulási összegek aránytalansága a bírság összegének kiszámítása során a ténylegesen érintett piaci volumenhez képest;
- az elrettentő szorzó aránytalansága, mivel az jelentősen eltér a hasonló, ugyanabban az időben eldöntött esetekben, hasonló nagyságú más vállalkozásokkal szemben alkalmazott bánásmódtól;
- a visszaesőkre kiszabott pótlék igazoltságának hiánya a bírság összegének kiszámítása során az előző bírságok hozzászámítása vonatkozásában elkövetett joghiba miatt;
- az 1/2003/EK rendelet ⁽¹⁾ 23. cikke (2) bekezdésének megsértése, amennyiben a bírságot, tekintettel a vállalkozás éves üzleti forgalma 10 %-ával egyenlő felső határra, csak az érintett leányvállalatok üzleti forgalma alapján kellett volna kiszámítani
- a bírságok alóli mentességről és a bírságok csökkentéséről szóló közlemény ⁽²⁾ jogilag hibás alkalmazása, mivel a felperes mind a négy országban nyújtott együttműködésének többletértékét nem vették elegendő mértékben figyelembe.

⁽¹⁾ A Szerződés 81. és 82. cikkében meghatározott versenyszabályok végrehajtásáról szóló, 2002. december 16-i 1/2003/EK tanácsi rendelet (HL L 1., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás, 8. fejezet, 2. kötet, 205. o.).

⁽²⁾ A kartell ügyek esetében a bírságok alóli mentességről és a bírságok csökkentéséről szóló bizottsági közlemény (HL 2002., C 45., 3. o.).

2007. május 8-án benyújtott kereset – KONE és társai kontra Bizottság

(T-151/07. sz. ügy)

(2007/C 155/62)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Felperesek: KONE Corp. (Helsinki, Finnország), KONE GmbH (Hannover, Németország) és KONE BV (Hága, Hollandia) (képviselők: T. Vinje Solicitor, D. Paemen, J. Schindler, B. Nijis ügyvédek, J. Flynn, QC és D. Scannell Barrister)

Alperes: az Európai Közösségek Bizottsága

Kereseti kérelmek

A felperesek keresetükben azt kérik, hogy az Elsőfokú Bíróság:

- semmisítse meg a határozat 2. cikkének (2) bekezdését, amennyiben az bírságot szab ki a KONE Corporation-nel és a KONE GmbH-val szemben, és vagy ne szabjon ki bírságot, vagy csökkentse a bírságnak a bizottsági határozatban megállapított összegét;
- semmisítse meg a bizottsági határozat 2. cikkének (4) bekezdését, amennyiben az a KONE Corporation-nel és KONE BV-vel szemben bírságot szab ki, és csökkentse a bírságnak a bizottsági határozatban megállapított összegét;
- kötelezze a Bizottságot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A jelen keresettel a felperesek az EK 230. cikk alapján a 2007. február 21-én hozott C(2007) 512 végleges bizottsági határozat (COMP/E-1/38.823 PO/Elevators and Escalators-ügy) részleges megsemmisítését kérik, amelynek alapján a Bizottság megállapította a felperesek és más vállalkozások négy – adásvételi, felállítási, karbantartási, illetve a felvonók és mozgólépcsők korszerűsítésével kapcsolatos szerződések és ajánlatok odaítélésére irányuló megállapodásokkal és/vagy összehangolt magatartással megvalósított – egyetlen, összetett és folyamatos, az EK 81. cikk (1) bekezdésébe ütköző jogsértésben való részvételért való felelősségét.

A felperesek, a KONE Corporation és leányvállalatai, a KONE GmbH és a KONE BV csupán a KONE-nal mint egészszel szemben a Németországban és Hollandiában elkövetett jogsértésekben való részvétele miatt kiszabott bírságot illetően vitatják a megtámadott határozatot.

A Németországban elkövetett jogsértést illetően a felperesek úgy érvelnek, hogy a Bizottság helytelenül határozta meg a bírság összegét. A felperesek először is arra hivatkoznak, hogy a Bizottság tévesen alkalmazta a 2002. évi engedékenységi közleményt ⁽¹⁾, mivel (i) mentességet kellett volna biztosítani a KONE-nak a 8. cikk a) és b) pontjának értelmében, vagy másodlagosan (ii) csökkentenie kellett volna a felperesekkel szemben kiszabott bírságot az említett közlemény 23. pontjának utolsó bekezdésével összhangban.

A felperesek másodszor arra hivatkoznak, hogy a Bizottság helytelenül alkalmazta az 1998. évi, a 17. rendelet 15. cikkének (2) bekezdése és az ESZAK-Szerződés 65. cikkének (5) bekezdése alapján kiszabott bírság megállapításának módszeréről szóló bizottsági iránymutatást ⁽²⁾ (a továbbiakban: az 1998. évi bírság-kiszabási iránymutatás), amennyiben (i) állítólag figyelmen kívül hagyta az érintett piac méretét a bírság megállapításakor, és amennyiben (ii) nem vette megfelelően figyelembe azt a tényt, hogy a felperesek nem vitatták a ténymegállapításokat, és az együttműködésre tekintettel csupán 1 %-kal csökkentette a bírságot.

Harmadszor a felperesek úgy érvelnek, hogy a Bizottság figyelmen kívül hagyta az közösségi jog alapvető elveit, amennyiben (i) figyelmen kívül hagyta a bizalomvédelem elvét, amikor nem tájékoztatta a felpereseket kellő időben arról, hogy nem biztosít mentességet számukra, és (ii) figyelmen kívül hagyta az egyenlő bánásmód elvét, amikor eltérő bánásmódot alkalmazott az azonos helyzetben lévő, mentességet kérő vállalatok esetében, és (iii) nem vette figyelembe a felperesek védelméhez való jogát, amikor megtagadta a dokumentumokhoz való hozzáférést.

A Hollandiában elkövetett jogsértést illetően a felperesek úgy érvelnek, hogy a Bizottság helytelenül tagadta meg a bíróság csökkentését és állapította meg 79 750 000 EUR-ban a bíróság összegét. A felperesek először is arra hivatkoznak, hogy a Bizottság tévesen alkalmazta a 2002. évi engedékenységi közleményt, amikor nem csökkentette a felperesekkel szemben kiszabott bírságot annak elismeréseként, hogy a felperesek különféle információkat nyújtottak, és együttműködtek a közigazgatási eljárás során. Másodszor a felperesek úgy érvelnek, hogy a Bizottság figyelmen kívül hagyta a bizalomvédelem és az egyenlő bánásmód elvét. Végül a felperesek arra hivatkoznak, hogy a Bizottság helytelenül alkalmazta az 1998. évi bíróságki-szabási iránymutatást, amikor nem vette figyelembe a felperesek javára szóló enyhítő körülményeket, és nem vette kellőképpen figyelembe azon tényt, hogy a felperesek nem vitatták a ténymegállapításokat.

(¹) A kartellügyek esetében a bírások alóli mentességről és a bírások csökkentéséről szóló bizottsági közlemény (HL 2002., C 45., 3. o.; magyar nyelvű különkiadás 8. fejezet, 2. kötet, 155. o.).

(²) HL 1998. C 9., 3. o.; magyar nyelvű különkiadás 8. fejezet, 1. kötet, 171. o.

2007. május 7-én benyújtott kereset – Lange Uhren kontra OHIM (Órát ábrázoló ábrás védjegy)

(T-152/07. sz. ügy)

(2007/C 155/63)

Az eljárás nyelve: német

Felek

Felperes: Lange Uhren GmbH (Glashütte, Németország) (képviselő: M. Schaeffer Rechtsanwalt)

Alperes: Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták)

Kereseti kérelmek

- Az Elsőfokú Bíróság helyezze hatályon kívül a Belső Piaci Harmonizációs Hivatal első fellebbezési tanácsának 2007. február 15-én, az R 1176/2005-1. sz. ügyben hozott határozatát;
- az Elsőfokú Bíróság állapítsa meg, hogy a 40/94/EK rendelet (¹) 7. cikke (1) bekezdésének b) pontja nem zárja ki a 2 542 694. sz. közösségi védjegybejelentés meghirdetését a 14. osztályba tartozó áruk (luxusórák és időmérő eszközök; számlapok luxusórákhoz) vonatkozásában;
- az Elsőfokú Bíróság másodlagosan állapítsa meg, hogy a 2 542 694. sz. közösségi védjegybejelentés tárgyát képező megjelölése a 14. osztályba tartozó áruk tekintetében a 40/94 rendelet a 7. cikkének (3) bekezdése alapján a használat révén megszerezte a megkülönböztető képességet;
- az Elsőfokú Bíróság a Belső Piaci Harmonizációs Hivatalt kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Az érintett közösségi védjegy: Órát ábrázoló ábrás védjegy a 14. osztályba tartozó áruk vonatkozásában (2 542 694. sz. bejelentés).

Az elbíráló határozata: a bejelentés elutasítása.

A fellebbezési tanács határozata: a fellebbezés elutasítása.

Jogalapok:

- A 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdése b) pontjának megsértése, mivel a védjegybejelentésben szereplő megjelölés rendelkezik a szükséges megkülönböztető képességgel;
- A 40/94 rendelet 7. cikke (3) bekezdésének megsértése mivel jogi tévedés miatt a védjegybejelentésben szereplő megjelölésről azt állapították meg, hogy a használata révén nem szerezte meg a megkülönböztető képességet.

(¹) A közösségi védjegyről szóló, 1993. december 20-i 40/94/EK tanácsi rendelet (HL 1994., L 11., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 17. fejezet, 1. kötet, 146. o.).

2007. május 8-án benyújtott kereset – ThyssenKrupp Liften kontra Bizottság

(T-154/07. sz. ügy)

(2007/C 155/64)

Az eljárás nyelve: holland

Felek

Felperes: ThyssenKrupp Liften BV (Krimpen aan den IJssel, Hollandia) (képviselők: O. V. Brouwer és A. C. E. Stoffer, ügyvédek)

Alperes: az Európai Közösségek Bizottsága

Kereseti kérelmek

- A felperes azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság
- semmisítse meg a megtámadott határozatot a felperesre vonatkozó részében;
 - másodlagosan csökkentse a felperesre a határozatban egyetemlegesen kiszabott bírság összegét;
 - kötelezze az alperest az eljárás költségeinek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A felperes a 2007. február 21-i COMP/E-1/38.823 – PO/Elevators and Escalators ügyben hozott C(2007) 512. végleges bizottsági határozatot támadja.

Keresete alátámasztására a felperes ugyanazokat a jogalapokat és fontosabb érveket adja elő, amelyeket a T-144/07. sz., ThyssenKrupp Liften Ascenseurs kontra Bizottság ügyben fejtenek ki.